

A

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗ-
ΚΩΝ. ΠΑΙΔΕΣ.

CHORVS SENVM GRA-
BRONVM. PVERI.

BISETVS. Οί του χορού σφικτών έχοντες χήμα
πύ πάροδον ποιούται, καί ἀλλήλοις ἐγκυλεύονται

πρός τὸ παύειν εἰς τὸ δικαστήριον.

B

Στροφὴ

εἰχων ἰή.

Χο. **Χ**Ωρει. πούβαν' ἐρρωμύως. ὦ Κο-
μία. βραδυύεις;
Μὰ τὸν Δί' εἰ μὲν τοι πούβαν γ'. ἀλλ' ἦ δ' ἰμάς
κωύειθ.

CH. **P**rocede firmo Comia gressu, quid usque
lentus es?

Atqui ante robur crudū erat tibi, velut caninum
Lorum: ipse nunc te vicerit Charinades eundo
O Strumodore Conthuleu flos indicum meo-
rum.

Euergides hic verò ubi est? ubi & Chades
Phluensis?

Quod restat ex nobis adest, calente qui inuen-
ta

Byzantiū olim contubernales eramus: euge
Custodias fraxantibus nobis, silente nocte
Dum faemina panaria furamur ambulantes
Pilam, & coquentes corchorum per frustra dis-
secamus.

Sed ò viri confestim eamus, namque ius La-
cheti

Dicetur illi quem ferant pecuniarum habere
Plenum alveum: Curator ergo nos Cleon ad il-
lum

Maturè adesse iussit, atque iram trium dierum
Acerbam habere, ut illius delicta puniantur.
Verum ò coani adtutum eamus antequam dies
sit.

E Et undecunque cum lucerna perspicaciore
Cernamus, ut ne quis malum nobis paret laten-
ter.

Νυνὶ ἰ κρείπτον ὄσι σου Χαεινάδης βαδίζειν.
Ω Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ. βέλπισε σωδικα-
στών.

Εὐεργίδης ἄρ' ὄσι πῦ' νταῦθ' ἢ Χαΐνης ὁ Φλυδύς;
Πάρεθ' ὁ λοιπὸν ἔτ' ὄσι, ἀπαπαύ. παπαύ. παπ-
παμάξ

Ἡθης ἐπένης λυίε' ἐν Βυζαντίῳ ξυυήμῳ,
Φρερέντ' ἐγώ τε καὶ σύ. καὶ ταῦτα πεπατήντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπάλιδος λαδόντ' ἐκλέψαμεν τ' ὄλμον.
Καθ' ἡψαμεν τῆ κορκόρα, κατὰ χρισάτες αὐτόν.
Ἀλλ' εἰκονῶμεν ἄνδρες. ὡς ἔσαι Λάχηπι νυλί.
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἄπαντες αὐ-
πὲν

Χθές οὐδ' Κλέων ὁ κηδευῶν ἡμῶν ἐφεῖτ' ἐν ὄρα
Ἡκειν ἔχοντας ἡμεῶν ὀργυλῶ ξυῶν πονηραί.
Εὖ' αὐτὸν ὡς κολουμβόος ἄν' ἠδίκησεν. ἀλλὰ
γδ

Σπεύδωμεν ὦ ἄνδρες ἡλικές, πρὶν ἡμέραν γα-
νέσθι.
Χωροῦμεν. ἄμα τε τὰ λύχρω παύτη δρεσκο-
πῶμεν.

Μὴ που λαδῶν τις ἡμᾶς ἐμποδῶν κακὸν τι δρά-
ση.

Σχόλια. Ω Κομία βραδυύεις.] ἀντὶ τῆ βραδυ-
νας εἰς τὸ δικαστήριον ἐλθεῖν. οἱ τῆ χορῶ ἢ ἀλλήλοις ἐγ-
κελευσόμενοι, πύ πάροδον ποιούται. ὄνομα ἰ γέροντος
ἢ Κομίας, καὶ ἴσως πεποῖται πύ πύ κώμῳ. κωύειος
ἰ, εὐζανος. ἰ ἰχυρός. Χαεινάδης ἰ ὄνομα γέροντος. Κον-
θυλεῦ. [Κονθυλή δ' ἡμος Ἀττικῆς τῆς Πτολεμαίδος φυ-
λῆς, ἢ Παιδιονίδος. Χαΐνης.] οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ
στίχῳ τῆς καθόλου ἀρτοπάλιδου τὸ ὄνομα δρεσκοπῶμεν. Χα-
ΐνης. τὸ ἰ, Φλυδύς ἀπὸ δ' ἡμῶν. Πάρεθ' ὁ δ' ἰ λοιπὸν.] ὁ
ὄσι. ἀπὸ λοιπὸν ἡμῶν ἡκομῶ. ὄσι τὸ λοιπὸν καὶ τὸ λεί-
ψανον τῆ συστάματος ἡμῶν πάρεσι. τῶ δ' ἰ ἐπειδὴ ἐν
νυκτὶ πύ παρῶν ἐποιοῦτο. τῆς ἀρτοπάλιδος.] παρ'
ἐπιβοῶν τῶ δ' ἰ ἐπὶ τὸν εἰπεῖν, τοὺς πολέμιους ἐχειρωσάμε-
θα. ἰ ἰ λόγον τινὰ ἐποιήσαμεν. τὸν ὄλμον, [ξυλίνου ὄντος
τῆ ὄλμου, καὶ Ἡσίοδος. ὄλμον μὲν τειπόδῳ τὰ μνην. G
ὄλλως. ὄλμον τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον καὶ στίχους τοῦ
Ἀπόλλωνος, καὶ ὄλμειος στρογγύλος λίθος εἰς ὃν κούβισιν
ὄσσεια ἰ ἄλλα τινά.

tur Melos Choricum Proodicum. Est autem Co-
mias, Comica persona & proprium senis nomen
vt & Charinades, deducit Scholiastes ἀπὸ τῆς κώ-
μης, sed possumus etiam ἀπὸ τοῦ κώμῳ. quasi veter-
nosum innuat. ἰμάς κωύειος.] Fortè & robustum
lorum vocat caninum, & constat caninas pelles
in commendatione antiquitus fuisse, quibus ca-
pitis tegimina & περικεφαλαίας faciebant, vnde eas
κωύας dixerunt, proinde vt ἐ felibus vel mustelis
Galeas. Κονθυλεῦ] Conthyla populus vel vicus
fuit Atticæ ex tribu Pandionide, quam videtur
Scholiastes aliter vocare Ptolemaidem, sed hoc
nomine non memini ullam tribum dictam. ὄλ-
μον] Ligneum vas, veluti tripes, vel mortarium,
erat ὄλμος in quod tundebant olera & legumina.
Dicitur etiam ὄλμειος lapis teres & rotundus,
eundem præstans vsum. Hesiodus dixit ὄλμον μὲν
τειπόδῳ τὰ μνην.

Σχόλ. Τῆ κορκόρα.] πρὸς τὸ Λυκόφρονε, κορκόρον λέγον-
τὸ ἰχθύδιον τι. ἢ πατῆ] ἰ ὡς φησιν Ἐρατοσθένης. ἔσαι ἰδ

PP

CHRIST. Χήρες] Hic chorus Senum Stro-
pham facit quæ decem & octo versus Iambicos
Tetrametros & Catalecticos continet, & vocan-